

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

พ่อและแม่

FATHER AND MOTHER

รฟ.
พ ๑๔๒ พ
๒๕๔๖

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 76199
วัน,เดือน,ปี..... 20 พ.ย. 2550

b. 118.15065
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

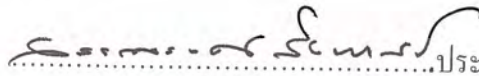
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานปีการศึกษา 2546 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..........ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)

..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)
..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

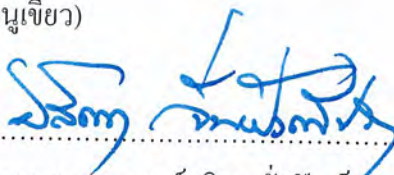
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)
..........กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

..........กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)
..........กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

..........กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)
..........กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

..........กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)
..........กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

..........กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)
..........กรรมการ (อาจารย์ศิริณิตย์ ตีรุจิจเจริญ)

..........กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผังเพชร)

....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับวงในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลไปยังบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางมหาวิทยาลัยฯ

หัวข้อศิลปนิพนธ์	พ่อและแม่
ชื่อ	FATHER AND MOTHER
สาขาวิชา	นาย พรเทพ ตรีปัญญาจิต
ภาควิชา	จิตรกรรม
คณะ	วิจิตรศิลป์
ปีการศึกษา	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	2546
	ศาสตราจารย์ เกียรติศักดิ์ ชานนารอด

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “พ่อและแม่” เล่มนี้มีเนื้อหาเรื่องราวเพื่อที่จะอธิบายถึงแนวคิดและจุดมุ่งหมาย ทศนคติรวมถึงกระบวนการสร้างสรรค์ในการทำงาน โดยมีจุดที่มาเรื่องราวของพ่อและแม่ ข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายทอดความรู้สึกประทับใจ ที่มีต่อบุคคลอันเป็นที่รัก เคารพ และมีความผูกพันของผู้ที่เป็นพ่อและแม่ เพื่อเก็บบันทึกเป็นเรื่องราวภายในครอบครัว ที่ส่งผลต่อจิตใจ ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้รับรู้สัมผัสและกลับมาที่บ้าน ทำให้รู้สึกถึงความสุขในการได้อยู่ร่วมกันภายในครอบครัว ได้กลับมาใกล้ชิดกัน เป็นความผูกพันมาตั้งแต่เยาว์วัยสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ศิลปนิพนธ์นี้จึงเกิดขึ้นเพื่อให้สังคมได้หันกลับมามองและเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัวเพราะเป็นสถาบันพื้นฐานในการพัฒนาบุคคลและเมื่อบุคลากรของประเทศมีคุณภาพ ก็จะสามารถพัฒนาประเทศต่อไปได้

ในศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตของ โครงการในเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของพ่อและแม่ ซึ่งก่อให้เกิดเป็นความประทับใจในคุณค่าของความดีงามและความเสียสละ มีแนวทางสร้างสรรค์ในแบบศิลปะรูปธรรมหรือศิลปะฟิกเกอร์เรตีฟ (Figurative Art) โดยได้ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์แรกเริ่มจากภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง นำมาคัดเลือกสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมจำนวน 4 ชิ้น ด้วยกรรมวิธีเทคนิคสีอะคริลิกและสีน้ำมันบนผ้าใบ และได้วิเคราะห์การสร้างสรรค์ การจัดวางองค์ประกอบและได้ใช้ทัศนธาตุต่างๆ อันได้แก่ รูปทรง สี พื้นผิว น้ำหนัก เส้น แขนงระนาบ ในการแทนค่าความหมาย ตลอดจนการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากขั้นตอนการทำงานตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 4 ไว้อย่างครบถ้วน โดยการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้พัฒนาตรงตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึก ด้วยความเคารพและความกตัญญูอย่างสูง ต่อบิดา มารดา ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูเป็นอย่างดี ให้ความรักความอบอุ่นและซัดเกล้าจิตใจ ให้ข้าพเจ้ามีสำนึกที่ดีต่อตนเอง และต่อการดำรงชีวิตในสังคม ให้การส่งเสริมและอุปถัมภ์ในเรื่องของการศึกษามาโดยตลอดตั้งแต่วัยเยาว์มาจนถึงปัจจุบัน ตลอดจนคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ รวมทั้งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์ที่ได้ให้โอกาสข้าพเจ้าเข้ามาศึกษาหาความรู้และขอขอบคุณศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด ผู้ซึ่งให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่างๆ ในการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์นี้ จนสามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีทุกประการ

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ศิลปนิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าศิลปะได้เข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป ถึงใดที่มีคุณค่าของมีส่วนให้บุคคลทั้งหลายที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาข้างต้นนี้ จงประสบความสุขทุกประการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	
ขอบเขตของโครงการ	
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	7
แนวความคิดสร้างสรรค์	18
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	19
ภาพร่างและการพัฒนาแบบร่าง	
กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม	25
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	
การจัดองค์ประกอบภาพ	
5 บทสรุป	34
บรรณานุกรม	35
ผลงานศิลปะ	36
ประวัติผู้เขียน	41

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบของที่มา	4
ภาพอิทธิพลและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	7
ภาพแบบร่างชุดที่ 1	19
ภาพแบบร่างชุดที่ 2	21
ภาพแบบร่างชุดที่ 3	23
ภาพแบบร่างชุดที่ 4	25
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1	37
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2	38
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3	39
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4	40

บทที่ 1

บทนำ

การเป็นพ่อและแม่นั้น ผลักดันให้ท่านต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างที่เกินขีดความสามารถของท่าน พ่อแม่ไม่เคยมีโอกาสดึกฝันหรือรับการอบรมก่อนที่จะมาทำหน้าที่ แต่ก็ต้องมาเผชิญกับความรับผิดชอบอันใหญ่หลวง การทำหน้าที่พ่อแม่เป็นสิ่งที่ยากยิ่งและมีค่าสำหรับทุกคนที่มาทำหน้าที่อันสำคัญยิ่งนี้ สิ่งที่คุณแม่ทุกคนมีให้ลูกอย่างท่วมท้นตั้งแต่วินาทีแรกที่ลูกน้อยลืมตาดูโลกก็คือ ความรักอันปราศจากเงื่อนไข และเป้าหมายแห่งความสำเร็จของคุณแม่คือ การที่ลูกได้เติบโตขึ้นเป็นคนดีมีความสุขและความสำเร็จในชีวิต พ่อแม่ทำหน้าที่ด้วยการให้อย่างทุ่มเทด้วยความเหนื่อยยากตลอดชีวิต ตั้งแต่การให้ทรัพย์สินสมบัติสิ่งของ การศึกษา ความบันเทิง การให้ความช่วยเหลือ มอบหมายให้มีความรับผิดชอบ ให้รางวัลหรือลงโทษ ให้อิสรภาพหรือการควบคุม และการให้ที่สำคัญที่สุดคือ การปลูกจิตสำนึกที่ดีให้กับลูก อันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งไปกว่าการให้การศึกษา หรือทรัพย์สินสมบัติ จิตสำนึกที่ดีที่คุณแม่ปลูกฝังตั้งแต่เยาว์วัย ย่อมกลายเป็นวิถีชีวิตของลูก

พ่อแม่ช่วยให้ลูกดำเนินชีวิตประจำวันอย่างอบอุ่นและปลอดภัย เป็นแบบอย่างในการที่จะให้ลูกดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้อง ด้วยการประกอบอาชีพและใช้ชีวิตประจำวันอยู่บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์สุจริต ความรัก จิตใจของการยังชีพและดำเนินชีวิตประจำวันของคุณแม่ เป็นการแสดงออกซึ่งตัวตนที่แท้จริง ในขณะที่เดียวกันก็เป็นต้นกำเนิดแห่งความสุขและทุกข์ของครอบครัว

การที่เราจะดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขได้นั้น จะต้องเริ่มต้นจากการทำให้ครอบครัวของเรา ซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดแต่สำคัญที่สุดของสังคมมีความสุข เมื่อเราออกไปเผชิญกับความสับสนวุ่นวาย ความไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความริบเร่ ความเอารัดเอาเปรียบในสังคมปัจจุบัน เราอาจตกอยู่ในสภาพที่ไม่มีทางเลือก ไม่สามารถควบคุม หรือเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมเหล่านั้นให้สงบสุขลงได้ แต่เมื่อเรากลับมาสู่ครอบครัวของเรา ซึ่งเป็นหน่วยเล็กๆ ที่เราสามารถสร้างสรรค์ และควบคุมสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวให้มีความสุขได้

ไม่ว่าสภาพสังคมในปัจจุบันจะเป็นอย่างไร เราต่างก็มีส่วนร่วมในการทำให้มันเป็นไปด้วยกันทุกคนครอบครัวคือ หน่วยย่อยของสังคมที่เล็กที่สุดและสำคัญที่สุด หากพ่อแม่ตระหนักถึงความจริงในข้อนี้เราย่อมรู้ว่าหากพ่อแม่ได้ทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ไม่เพียงแต่คาดหวังสิ่งดีงามได้จากลูกของท่านเท่านั้น แต่ยังสามารถคาดหวังสิ่งดีงามได้จากสังคมทั้งหมด

ความสำคัญของโครงการ

โครงการศิลปนิพนธ์เล่มนี้มีเนื้อหาเพื่อที่จะอธิบายถึงแนวคิดและจุดมุ่งหมาย ทักษะโดยรวม ถึงกระบวนการสร้างสรรค์ในการทำงาน โดยมีจุดที่มาเรื่องราวของพ่อและแม่ ข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายทอดความรู้สึกประทับใจที่มีต่อบุคคลอันเป็นที่รัก เคารพและมีความผูกพันของผู้ที่เป็นพ่อและแม่ เพื่อเก็บบันทึกเป็นเรื่องราวภายในครอบครัว ที่ส่งผลต่อจิตใจ ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้รับรู้ สัมผัส และกลับมาที่บ้าน ทำให้รู้สึกถึงความสุขในการได้อยู่ร่วมกันภายในครอบครัว ได้กลับมาใกล้ชิดกัน เป็นความผูกพันมาตั้งแต่เยาว์วัยสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ศิลปนิพนธ์ “พ่อและแม่” นี้เกิดขึ้นเพื่อให้สังคมได้หันกลับมามองและเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัวเพราะเป็นสถาบันพื้นฐานในการพัฒนาบุคคล และเมื่อบุคลากรของประเทศ มีคุณภาพ ก็จะสามารถพัฒนาประเทศต่อไปได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเก็บบันทึกความประทับใจที่มีต่อผู้เป็นพ่อและแม่
2. เพื่อเก็บบันทึกเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในครอบครัว
3. ให้สังคมเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญของสถาบันครอบครัว

ขอบเขตของโครงการ

ด้วยความประทับใจที่มีต่อพ่อและแม่ของข้าพเจ้า จึงทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานศิลปะและเพื่อให้การทำศิลปนิพนธ์นี้มีความสอดคล้องและตรงกับจุดมุ่งหมาย ข้าพเจ้าจึงกำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1. เรื่องราว กำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของพ่อและแม่ ก่อเกิดเป็นความประทับใจในคุณค่าของความดีงามและความเสียสละ
2. แนวทางสร้างสรรค์ ศิลปะรูปธรรม หรือศิลปะฟิกเกอร์เรตีฟ (Figurative Art)
3. กรรมวิธี เทคนิควิธีการทางจิตรกรรม ด้วยเทคนิคสีอะคริลิกและสีน้ำมัน
4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
  - 4.1 ขนาด 150 x 170 เซนติเมตร
  - 4.2 ขนาด 230 x 320 เซนติเมตร
  - 4.3 ขนาด 200 x 270 เซนติเมตร
  - 4.4 ขนาด 200 x 250 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ความรักเป็นพลังที่มีอานุภาพสูงสุดสำหรับการเปลี่ยนแปลง เพราะความรักทำให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้และให้อภัยได้อย่างหมดใจ ความรักของพ่อแม่จึงสามารถนำมาใช้เป็นพลังเพื่อการเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่างได้เสมอ

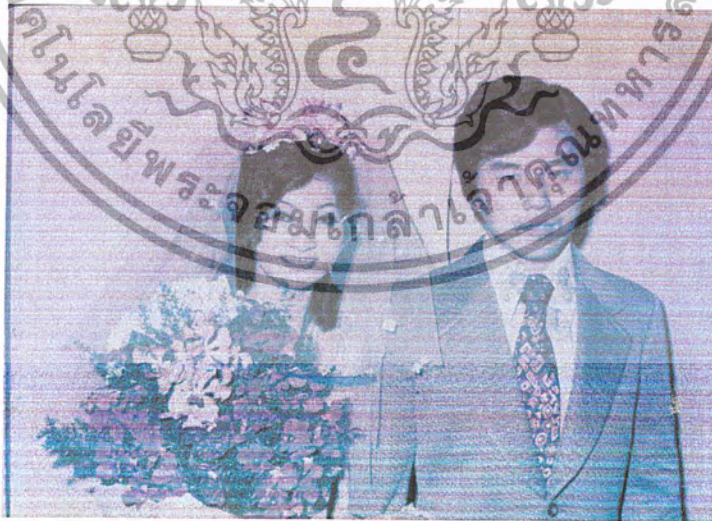
ข้าพเจ้าได้เกิดและเติบโตมาในครอบครัวที่อบอุ่น ซึ่งได้ถูกเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และปลูกฝังให้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว การได้อยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจ ภายในครอบครัวจึงเป็นสิ่งที่มีความหมาย เมื่อครั้งข้าพเจ้ายังเด็กนั้น ในเวลาที่ข้าพเจ้าทำผิดหรือทำไม่ถูกต้อง พ่อและแม่จะสอนจากประสบการณ์ชีวิตในอดีต เช่น เมื่อเวลาที่ข้าพเจ้ากินข้าวเหลือ พ่อของข้าพเจ้าก็จะเล่าว่าในสมัยก่อนที่ท่านยังเด็กนั้นครอบครัวมีฐานะยากจนมาก ปู่โน้นไปมีครอบครัวใหม่ ทั้งให้ยายต้องรับภาระเลี้ยงดูทั้ง 4 คน โดยลำพัง ในบางมื้อหุงข้าวต้มที่มีแต่น้ำข้าวกิน มีกับข้าวเป็นก้อนกวาดแช่น้ำปลาเมื่อข้าพเจ้าได้ฟังแล้วก็จะเลิกกินข้าวเหลืออีก หรือในเวลาที่ข้าพเจ้ารู้สึกเกลียดคร้านในการเรียน พ่อก็จะเล่าว่าในตอนเด็กนั้นท่านอยากที่จะเรียนหนังสือมากและท่านก็เป็นคนเรียนดีและขยันมาก พอเวลาพักเที่ยงเพื่อนซุกก็จะพักกินข้าวแล้ว ไปเล่นกัน แต่ท่านนั้นจะนั่งอ่านหนังสือ เพราะไม่มีข้าวกลางวันกิน จะกินแต่น้ำของทางโรงเรียน กลัวว่าถ้าออกไปเล่นแล้วกลัวจะหิว พอท่านเรียนจบถึงชั้นปีที่ 4 แล้ว ท่านก็อยากที่จะเรียนต่อ ขอให้ยายไปติดต่อกับทางโรงเรียน แต่ยายเป็นคนจีนไม่สามารถพูดไทยได้ทำให้ติดต่อกับสื่อสารกัน ไม่ได้ อีกทั้งที่บ้านมีฐานะยากจนไม่สามารถที่จะส่งเสียให้เรียนต่อได้จึงต้องออกมาทำงานตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อข้าพเจ้าได้ฟังหรือนึกถึงขึ้นมาเมื่อไรก็จะหายเกลียดคร้านขึ้นในทันที แม่ของข้าพเจ้าก็จะสอนให้ข้าพเจ้าเห็นถึงความอดทน และพยายาม ท่านเล่าว่าในสมัยก่อนผู้หญิงนั้นไม่ได้ถูกให้เรียนสูงนัก ท่านนั้นมิได้เรียนหนังสือเพราะฐานะยากจน แต่ท่านนั้นสามารถช่วยหาเงินให้ทางบ้านได้แต่ยังเด็ก ด้วยการเย็บผ้า ตั้งแต่ตัวยังนั่งถักจักรเย็บผ้าไม่ถึง ท่านต้องใช้เก้าอี้เพื่อต่อขาให้ถักจักรนั้นถึง

การอบรมเลี้ยงดู สั่งสอน และปลูกฝังจิตสำนึกจนข้าพเจ้าเติบโต สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจต่อผู้เป็นพ่อและแม่ เกิดเป็นความรักและความผูกพันที่มีต่อกัน แต่เมื่อข้าพเจ้าโตขึ้นต้องออกมาอยู่ไกลบ้านเพื่อมาศึกษาเล่าเรียน นานครั้งถึงจะได้กลับบ้าน จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกนึกถึงบ้าน และคิดถึงคนในครอบครัว ข้าพเจ้าจึงได้นำความรู้สึกที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ มาทำในโครงการศิลปะนิพนธ์เรื่องพ่อและแม่ เพื่อที่จะขอแสดงความรู้สึกที่ขาดหายไปของข้าพเจ้า และเพื่อให้สังคมได้หันกลับมาสนใจและให้ความสำคัญกับ พ่อ แม่ และสถาบันครอบครัวมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพพ่อและแม่ในวันนั้น

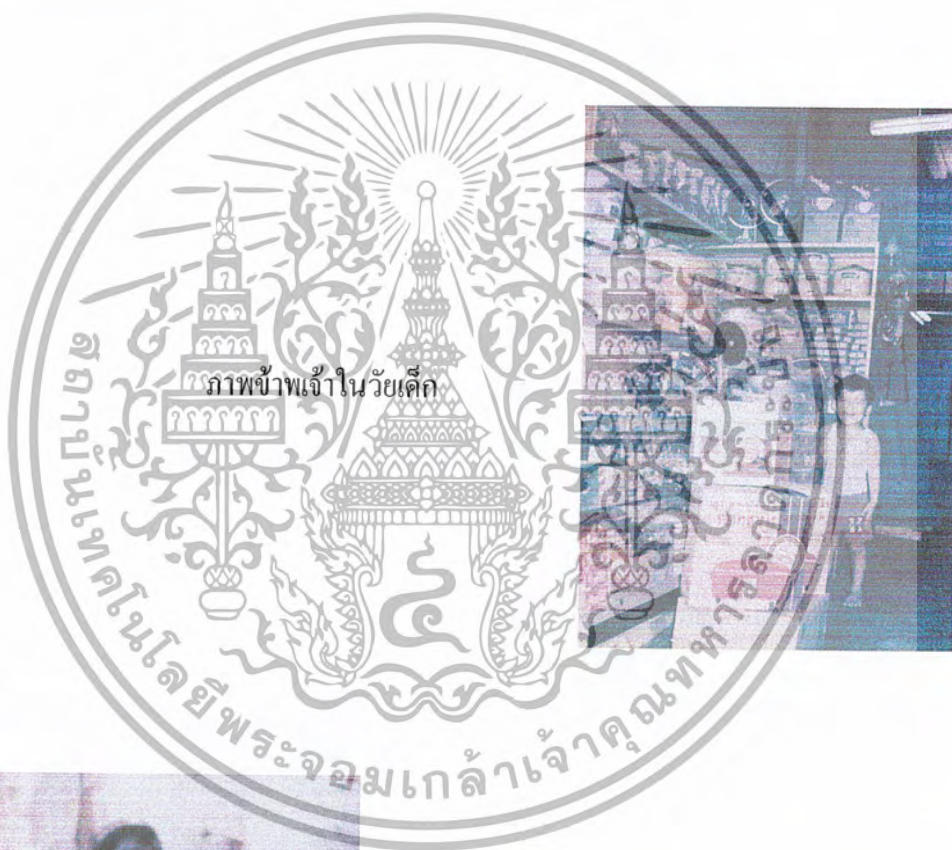

ภาพพ่อและแม่ในวันแต่งงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

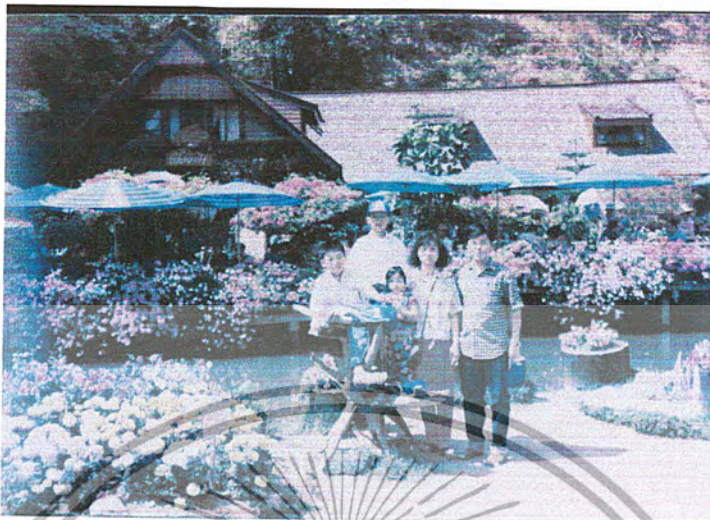

ภาพของพี่ชายในวัยเด็ก

ภาพของน้องสาวในวัยเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายครอบครัวในอดีต

ภาพถ่ายครอบครัวในอดีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าเริ่มสนใจศึกษาศิลปะรูปธรรมจากการที่ข้าพเจ้าได้เห็นภาพผลงานของ ชัค โคลส (CHUCK CLOSE) จากหนังสือ *The 20th-Century Art* กับภาพที่มีชื่อว่าจอร์น (John) จากนั้นจึงเริ่มศึกษาค้นคว้าผลงานของ ชัค โคลส ในชิ้นอื่นๆ ในเวลาต่อมาและเริ่มศึกษาศิลปะแนวรูปธรรมของศิลปินคนอื่นๆ ได้แก่ เอ็ดเวิร์ดและแนนซี เรดคิน คีนโฮลซ์ (EDWARD AND NANCY REDDIN KIENHOLZ) อเล็กซ์ แคทซ์ (ALEX KATZ) ฟิลลิป เพอร์สไตน์ (PHILLIP PEARLSTEIN) ลูเซียน ฟรอยด์ (LUCIEN FREUD) แอนดรูว์ ไวเอ็ธ (ANDREW WYETH) ข้าพเจ้าสนใจและชื่นชอบงานศิลปะแนวรูปธรรมเป็นพิเศษ เพราะเป็นศิลปะที่มีเสน่ห์ของลักษณะการแสดงออกที่ตรงไปตรงมาทั้งความเป็นจริงและความรู้สึกที่ได้รับ

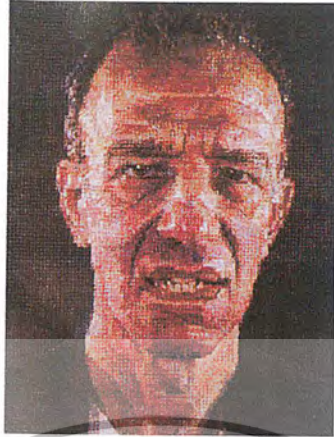

ชัค โคลส จอร์น ค.ศ. 1971-1972
 CHUCK CLOSE JOHN 1971-1972
 สีอะคริลิกบนผ้าใบ 254 x 228.6 ซม

ชัค โคลส (CHUCK CLOSE เกิด ค.ศ. 1940)

จิตรกรรมเรียลลิสม์ที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกประทับใจมาก คือ ภาพจอร์น (John) ชัค โคลส เป็นศิลปินผู้ที่สามารถสร้างให้เห็นถึงความเหมือนจริงได้อย่างน่าทึ่ง เขาได้วาดภาพจิตรกรรมภาพเหมือนขนาดใหญ่ในแบบโฟโต้เรียลลิสม์ เป็นภาพที่แสดงเฉพาะส่วนของใบหน้าในระยะใกล้เน้นความสำคัญในรายละเอียดของภาพ แสดงให้เห็นถึงริ้วรอยต่างๆ บนใบหน้าอย่างชัดเจน การให้สีผิวเห็นถึงเลือดฝาดดูคั่งมีชีวิต เขาใช้วิธีการเขียนที่มีทั้งลักษณะภาพที่เน้นความคมชัดในส่วนของใบหน้าและลักษณะภาพที่เบลอในส่วนของไหล่ที่อยู่ด้านหลังเข้าไปภาพจอร์น ของ ชัค โคลส เป็นภาพที่วาดได้อย่างเหนือภาพถ่าย ซึ่งเป็นจุดสนใจและสาระของภาพที่ศิลปินต้องการถ่ายทอดให้เห็นถึงความเหมือนจริงได้อย่างน่าทึ่ง พิศวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชัค โคลส ภาพเหมือน อเล็กซ์ แคทซ์ ค.ศ. 1987
 CHUCK CLOSE PORTRAIT OF ALEX KATZ 1987
 สีนํ้ามันบนผ้าใบ 100 x 87 นิ้ว

ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าผลงานของ ชัค โคลส ในชิ้นอื่นๆ และได้พบความน่าสนใจในผลงานภาพเหมือน อเล็กซ์ แคทซ์ (Portrait of Alex Katz) ซึ่งเป็นเพื่อนของศิลปินด้วยกัน ศิลปินใช้เทคนิคการใช้สีแต้มจุดสีลงบนผืนผ้าใบขนาดใหญ่ ในภาพเป็นลักษณะเหมือนจุดสีที่ทับซ้อนกัน เป็นภาพขึ้นมาอย่างน่าตื่นตาตื่นใจ จุดสีแต่ละจุดมีพลังและความสดของสีทำให้เกิดความรู้สึกแบบนามธรรมขึ้นพร้อมๆ กับการสร้างรูปทรงใบหน้าคนด้วย

ชัค โคลส คาร์เตอร์และมาร์ก ค.ศ. 1984
 CHUCK CLOSE CARTER AND MARK 1984
 ภาพถ่ายโพลารอยด์แต่ละชิ้น ขนาด 40 x 80 ซม.

ผลงานในชื่อภาพ คาร์เตอร์และมาร์ก (Carter and Mark) ของ ชัค โคลส ก็เป็นอีกหนึ่งวิธีในการสร้างสรรค์ที่หลากหลายเทคนิคในหลายผลงาน เทคนิคภาพถ่ายโพลารอยด์ในแต่ละชิ้นมีขนาด 40 x 80 นิ้ว เป็นภาพถ่ายซึ่งยังคงเอกลักษณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะภาพคนของ ชัค โคลส ได้เป็นอย่างดี ในภาพของรูปผู้ชายและผู้หญิงเปลือยที่เจาะจงเฉพาะส่วน แสดงถึงความเป็นเพศหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเพศชายอย่างชัดเจนในลักษณะภาพขยายระยะใกล้ ทำให้งานเกิดความรู้สึกน่าสนใจเป็นพลังที่เรียกร้องดึงดูดให้กับผู้ที่เข้ามาชมได้อย่างมาก สามารถทำให้ผู้ชมสัมผัสได้ถึงตัวตนของเขาได้อย่างไม่บกพร่อง

ซัค โคลส ศิลปินผู้เป็นจุดเริ่มต้นของแรงบันดาลใจและให้อิทธิพลกับข้าพเจ้าในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้นำรูปแบบการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาไม่เสริมแต่งของ ซัค โคลส และศึกษาวิธีการใช้สีของศิลปินในการให้สีผิวของภาพใบหน้าคนเห็นถึงเลือดฝาดคงคั่งมีชีวิต ในขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าก็ได้ใช้กระบวนการวิธีทำงานในแบบโฟโต้เรียลลิสม์เช่นกัน

เอ็ดเวิร์ด และแนนซี คีนโฮลซ์ เบาะหลังรถดอดจ์ปี 38 ค.ศ. 1964
 EDWARD AND NANZY KIENHOLZ THE BACKSEAT DODGE 38 1964
 ไฟเบอร์กลาส, รถดอดจ์, ลวด, ขวดเบียร์,
 กระดาษเทียม, ปูนปลาสเตอร์ 66 x 24 x 144 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ็ดเวิร์ด และแนนซี เรดดิน คีนโฮลซ์ (EDWARD AND NANZY REDDIN KIENHOLZ)

นิทรรศการเดี่ยวของเอ็ดเวิร์ด คีนโฮลซ์ ซึ่งจัดขึ้น ณ **The L.A. Country Museum of Art** ถูกจับตาโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและตั้งข้อหาว่าผลงานชื่อ **ร็อกซี่ (Roxy's)** และเมาะหลังรถอจดีปี 38 (**The Backseat Dodge**) เป็นผลงานลามกอนาจารผิดกฎหมายแต่ในที่สุดงานแสดงเดี่ยวครั้งนี้ก็ผ่านไปด้วยดี

คีนโฮลซ์ กล่าวถึงแนวทางสร้างสรรค์งานศิลปะของเขาว่า “งานของข้าพเจ้าทั้งหมดนั้นเกี่ยวข้องกับกรรมวิธีชีวิตอยู่และความตาย ความหวาดกลัวต่อความตาย” และบางครั้งก็เป็นการดึงเอาเรื่องราวที่เป็น โศกนาฏกรรมในประวัติศาสตร์ที่มีสิ่งเหล่านี้ผสมผสานกันอยู่มาเป็นจุดเริ่มต้น

Septet ค.ศ. 1987-1988 ผลงานที่นำเอาภาพถ่ายของเด็กสาวชาวเยอรมัน 7 คน ซึ่งถ่ายไว้ในช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 มาขยายใหญ่ปะติดบนผนังไม้ หุ่นลงเสื้อแจ็คตัวดูนำมาไว้บนพื้นที่ต่อเป็นเวทีออกมา เป็นสัญลักษณ์ของการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของเด็กสาวทั้งเจ็ด จนทำให้เห็นความขัดแย้งระหว่างวัยเยาว์และการเติบโต สภาวะสองมิติและสามมิติสะท้อนแง่มุมบางอย่างของการสูญเสียความบริสุทธิ์ในวัยเยาว์ และได้สร้างความรู้สึกกังวลให้กับผู้ชมที่อาจจะคิดต่อไปว่าชะตากรรมของเด็กสาวเหล่านี้จะเป็นไปเช่นไร ภายใต้ความโหดร้ายของสงคราม และสีอันหมองหม่นของตัวหุ่น

เอ็ดเวิร์ด คีนโฮลซ์ นับเป็นศิลปินที่กล้าหาญในการวิพากษ์วิจารณ์สังคม เขาเคยวาดภาพในแนวลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แบบนามธรรมมาก่อน ดังนั้นร่องรอยของการวาดภาพด้วยความสดและรวดเร็วฉับพลันจึงปรากฏอยู่ในงานเชื่อมต่อกรรมวิธี **Assemblage** หลายชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อคำถามที่ว่าเขาเป็นจิตรกรหรือประติมากร คีนโฮลซ์ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ เมื่อค.ศ. 1978 ว่า “แม้ปัจจุบันผมยังคงคิดว่าผมเป็นจิตรกร ผมไม่ได้คิดว่าผมเป็นประติมากร แต่ผมเองก็รู้ด้วยว่าผมเป็นประติมากรเช่นกัน ผมเข้าใจในสิ่งที่ดูเหมือนจะขัดแย้งกันเช่นนี้ เมื่อผมสร้างงานที่เป็น โครงสร้างหลักเสร็จ ผมก็ลงมือระบายสี”

เอ็ดเวิร์ด คีนโฮลซ์ เสียชีวิตจากโรคหัวใจในปีค.ศ. 1994 ผลงานสามมิติของเขามักจะแทรกความคิดทางการเมือง หรือเป็นการเหยียดเขาช่วงเวลาที่ผิดปกติในชีวิตของคนทั่วไปมาตีแผ่ การต่อสู้ดิ้นรนของชนกลุ่มน้อยและความไม่เท่าเทียมกันในสังคมแบบบริโภคนิยมถูกนำมาเสนอในรูปแบบของงานศิลปะให้ผู้ชมได้ขบคิดกันอยู่เสมอ

พิพิธภัณฑ์ศิลปะวิทนี จัดการแสดงผลงานย้อนหลังของเอ็ดเวิร์ดและแนนซี เรดคิน คีนโฮลซ์ ขึ้นในปีค.ศ. 1996 นับเป็นเวลา 30 ปี หลังจากที่เขาเสียชีวิต ภายหลังจากที่ผลงาน เบาะหลังรถจัดปี 38 ในนิทรรศการแสดงผลงานย้อนหลังของคีนโฮลซ์ที่พิพิธภัณฑ์ แอล เอ เคานตี ทำให้เกิดข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์มาแล้ว ด้วยข้อหาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเป็นงานที่ ลามก หยาบคาย และละเมิดศีลธรรมอันดี หากเราจะมองผลงานชิ้นนี้ด้วยสายตาของคนในยุคปัจจุบันเชื่อว่าคงจะไม่มีผู้ใดตกอกตกใจกับงานศิลปะที่สะท้อนการฆาตกรรมของชาวอเมริกัน ในยุคนี้ของคีนโฮลซ์กันมากนัก เนื่องจากสภาพสังคม ทักษะคติทางเพศ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปพอสมควร ซึ่งนับวันเสรีภาพในการแสดงออกของปัจเจกชนในศตวรรษใหม่ ก็ยังมีมากขึ้นอย่างไม่สามารถควบคุมได้ การมองเจตนา และวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลงานที่เรียกว่าเป็นงานศิลปะ จึงต้องอาศัยการพิจารณาอย่างพินิจพิเคราะห์ แยกประเด็นต่างๆ ให้ถูกต้องรอบด้านด้วย

เอ็ดเวิร์ดและแนนซี คีนโฮลซ์
EDWARD AND NANZY KIENHOLZ

โซลลี 17 ค.ศ. 1979

SOLLIE 17 1979

สื่อประสม 3 x 8.5 x 4.3 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ็ด และแนนซี คินโฮล์ เป็นศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชมผลงานเป็นอย่างมากในงานชื่อโซลิด 17 (Sollie 17) ใช้เทคนิคสื่อประสม นำมาจัดวางแสดงไว้ในห้องๆหนึ่ง ภายในห้องเป็นบรรยากาศที่ดึงดูดผู้ชมให้รู้สึกถึงความเหงาและหดหู่ เป็นเรื่องของชีวิตคนอเมริกันที่เมื่อถึงวัยเกษียณอายุในการทำงานแล้วเหมือนจะถูกสังคมมองข้ามและถูกทอดทิ้ง โดยในงานนั้นได้จำลองเป็นห้องพักอยู่อาศัยของคนแก่ที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวภายในห้องคนเดียว ประกอบไปด้วยประติมากรรมรูปร่างคนแก่แสดงการดำเนินชีวิตประจำวันภายในห้องแคบ ในส่วนของใบหน้าเป็นภาพวาดลายเส้นขาวดำนำเข้ามาเชื่อมต่อกัน

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจและเป็นจุดเริ่มต้นของผลงานศิลปินพจน์ ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานโซลิด 17 (Sollie 17) จากแนวความคิดของศิลปิน ทำให้ข้าพเจ้าหวนกลับมาทบทวนและคิดถึงครอบครัวที่ข้าพเจ้าต้องจากบ้านมาเพื่อศึกษาเล่าเรียน และในวันที่จะกลับไปอยู่กับครอบครัว ให้ข้าพเจ้านึกถึงสังคมไทยในปัจจุบันที่นับวันจะไม่ต่างจากสังคมตะวันตก ดังเช่นผลงาน โซลิด 17

อเล็กซ์ แคทซ์
ALEX KATZ

อิมพาล่า ค.ศ. 1968

IMAPALA 1968

สีน้ำมันบนผ้าใบ 72 x 109 นิ้ว

อเล็กซ์ แคทซ์ (ALEX KATZ เกิด ค.ศ. 1927)

จิตรกรชาวอเมริกันผู้ทำงานจิตรกรรมเรียลลิสม์ ที่มีทิศทางร่วมกับสิ่งสำคัญบางประการในงานกระแสดิสเพลนนามธรรมหลังสงคราม ประการแรก คือ การใช้สีพื้นผ้าใบขนาดใหญ่ถ่ายทอดจินตภาพที่เน้นความสะอาดชัดเจน และพื้นระนาบผิวหน้าเช่นเดียวกับจิตรกรรมแนวคัลเลอร์ฟิลด์ แคทซ์ จะวาดภาพเฉพาะสิ่งที่เขาสัมผัสในชีวิตประจำวันของเขาโดยตรงเท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นภาพของบุตร ภรรยา ครอบครัว และเพื่อนๆ หรือทิวทัศน์รัฐเมนซึ่งเขาพำนักอยู่ที่นั่นทุกฤดูร้อน งานของ แคทซ์ เป็นจิตรกรรมที่ดูเรียบง่าย แสดงออกอย่างบริสุทธิ์ใจ ในขณะเดียวกันก็ได้สะท้อนอิทธิพลของศิลปะแนวรูปธรรม ตั้งแต่ จีออตโต ราฟาเอล จนมาถึงจิตรกรบรมครูในศตวรรษที่ 20 ดังเช่น มาติสส์ และมิลตัน อวรี แคทซ์ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าจิตรกรรม **New Realist** สามารถเทียบเคียงกับจิตรกรรมลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมได้ในแง่ของการใช้แนวทาง **Formalism**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างสรรค์ให้เกิดความแปลกใหม่มีเอกลักษณ์เฉพาะออกมาได้ แคทซ์กล่าวถึงแนวคิดของเขาว่า “ทฤษฎีของผมคือ ถ้าคุณทำให้พื้นผิวหน้าแสดงออกอย่างถูกต้อง คุณก็จะได้สิ่งอื่นๆ ทุกอย่างถูกต้องตามมาด้วย ผมต้องการรูปแบบ วิธีการถ่ายทอดทางจิตรกรรมเป็นองค์ประกอบหลัก รูปแบบเป็นส่วนหนึ่งที่สง่างาม ซึ่งมีอยู่ในจิตรกรรมนิวยอร์กสกูล คุณจะพบกับข้อสรุปและตัวอย่างอันดีเลิศในงานของ พอล ลีออต” สิ่งหนึ่งที่จิตรกรนิวยอร์กเรียลลิสต์หลายท่านพูดตรงกันก็คือ การเรียนรู้ว่าอะไรดีหรือไม่ดี เหมาะหรือไม่เหมาะ สำหรับทัศนธาตุที่นำมาสร้างสรรค์ในงานจิตรกรรมเรียลลิสต์นั้น เขาเรียนรู้จากงานนามธรรมและค้นพบว่า หลายสิ่งหลายอย่างที่จิตรกรรมนามธรรมแสดงออกมานั้น สามารถประยุกต์ปรับเปลี่ยนนำมาใช้ให้งานเรียลลิสต์มีความลงตัวมากขึ้น ดังที่นักวิจารณ์ศิลปะได้ให้นิยามงานเรียลลิสต์ของศิลปินหลายท่านไว้ว่า เป็นงานศิลปะที่หล่อหลอมศิลปะ (แนวอื่น) เอาไว้ พิลิป เพอร์สไตน์ ก็ได้เคยกล่าวไว้ว่า “ผมไม่สนใจสิ่งใดนอกจากความเป็นนามธรรม” ทั้งที่จิตรกรรมของเขาเป็นงานภาพเหมือนจริงที่ซับซ้อน และดูเป็นจริงมากกว่างานของแคทซ์ เพอร์สไตน์เป็นแนวร่วมในการฟื้นฟูจิตรกรรมฟิวเจอร์เรดิฟ รุ่นเดียวกับ อเล็กซ์ แคทซ์

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลในวิธีการถ่ายทอดทางจิตรกรรมของ อเล็กซ์ แคทซ์ ซึ่งจะวาดภาพเฉพาะสิ่งที่สัมผัสในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าโดยตรง คือภาพของพ่อและแม่ เป็นบุคคลที่ข้าพเจ้ามีความผูกพันและข้าพเจ้ายังได้รับอิทธิพลจากงานจิตรกรรมของ อเล็กซ์ แคทซ์ ในเรื่องของลักษณะงานที่ดูเรียบง่าย และแสดงออกอย่างบริสุทธิ์ใจ

ฟิลลิป เพอร์สไตน์   แบบชายหญิง กระจกสองบาน และปลา ค.ศ. 1990
 PHILLIP PEARLSTEIN   MODELS WITH TWO MIRRORS AND FISH 1990
 สีน้ำมันบนผ้าใบ 60 x 84 นิ้ว

ฟิลลิป เพอร์สไตน์ (PHILLIP PEARLSTEIN เกิด ค.ศ. 1924)

เพอร์สไตน์เป็นพลังสำคัญในการสร้างโลกทัศน์ใหม่สำหรับความเป็นจริง เขาวาดภาพคนเปลือยแสดงสัดส่วนแสงเงาของรูปทรงมนุษย์ด้วยวิธีการปาดเกลี่ยสีเรียบ ถอยห่างจากการวาดป้าย ปาดทิ้งรอยฝีแปรงแบบเดอคูนิงมาอยู่ในชั่วครู่กันข้าม ลักษณะการวาดภาพแบบอะคาเดมิกของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขารวมเอาความรู้สึกแบบภาพถ่ายในสตูดิโอไว้ด้วย การใช้สปอร์ตไลท์ทำให้เกิดเงาทอด การจัดองค์ประกอบภาพเหมือนกับมองในระยะประชิด ตัดทอนเอาบางส่วนไม่ว่าจะเป็นศีรษะหรือแขนขาของแบบออกไปทำให้เกิดทัศนวิสัยที่แปลกตา เพอร์สไตน์มักจะจัดองค์ประกอบของแบบหลายคนให้มีจังหวะความต่อเนื่องของส่วนต่างๆ ไหลเวียนไปทั่วทั้งภาพ โดยมีเครื่องเรือน กระจก ขอบคิ้ว ผนัง พรหมลวดลายต่างๆ หรือหุ่นตุ๊กตาเข้ามามีบทบาทในภาพ การจัดวางท่าของแบบจะไม่เน้นความงดงามตามแบบเก่า องค์ประกอบภาพแบบ **Anticlassical Pose** มีขนาดใหญ่เท่ากับตัวตนในขณะเดียวกันก็ดูเย็นชา ไม่แสดงความรู้สึกส่วนตัว ทำให้งานของเขาสามารถพลิกแพลงไปได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่ต้องเปลี่ยนกรรมวิธีหรือเนื้อหาของภาพมานับศตวรรษ

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากงานจิตรกรรมของ เพอร์สไตน์ คือวิธีการวาดภาพคนที่แสดงสัดส่วน แสงเงาของรูปทรงมนุษย์และวิธีการเกลี่ยสีเรียบ ข้าพเจ้ายังได้รับอิทธิพลในลักษณะการวาดภาพแบบอะคาเดมิกที่ให้ความรู้สึกแบบภาพถ่ายตั้งในสตูดิโอไว้ด้วยในงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 4 ข้าพเจ้าได้จัดองค์ประกอบของภาพเหมือน โดยมีผนัง เครื่องเรือนต่างๆในบ้าน เข้าามีบทบาทในภาพ การจัดวางท่าของแบบอย่างธรรมชาติ ไม่เน้นความงดงาม มีขนาดใหญ่เท่ากับตัวตน

ลูเซียน ฟรอยด์ ภาพสะท้อนภายในและต้นไม้ ค.ศ. 1967-1968
LUCIEN FREUD INTERIOR WITH PLANT, REFLECTION 1967-1968
สีน้ำมันบนผ้าใบ 121.8 x 121.8 ซม.

ลูเซียน ฟรอยด์ (LUCIEN FREUD เกิด ค.ศ. 1922)

ข้าพเจ้าสนใจศึกษางานจิตรกรรมรูปธรรมของ ลูเซียน ฟรอยด์ เป็นอย่างมากเพราะงานของฟรอยด์ นั้นสามารถสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกต่างๆของที่มีอยู่ภายในจิตใต้สำนึกและโลกของจิตใต้สำนึกของมนุษย์ออกมาในขณะเดียวกันได้อย่างน่าพิศวง บุคคลในผลงานของฟรอยด์สามารถทำให้เราสัมผัสได้กับสภาพความเป็นส่วนตัวของเขาออกมาอย่างเปิดเผย นับแต่จากค.ศ. 1958-1959

เป็นต้นมาจิตรกรรมของเขาจะลดการใช้เส้น (linear) ลงและจะออกไปในทางระบายสี (painterly) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากขึ้น แต่ก็มิได้ต้องการใช้เส้นออกไปหมดเสียทีเดียว จิตรกรรมของเขาได้รวมเอา **สีแปร่งที่แสดงอารมณ์ (Expressive Brushwork)** และรายละเอียดที่ชัดเจนเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งจิตรกรน้อยรายที่จะทำในสิ่งดังกล่าว ได้ผลดีเยี่ยมดังที่ปรากฏในงานของฟรอยด์ ผลงานของเขาได้สะท้อนให้เห็นถึงความโดดเดี่ยว และความวิตกกังวลในชีวิตมนุษย์ ผ่านออกมาทางสีหน้าและท่าทาง เผยให้เห็นความโดดเดี่ยวที่มีอยู่ลึกๆ ในมนุษย์ ทั้งๆ ที่มีได้แยกตัวออกมาจากสังคม ความแปลกแยกโดดเดี่ยวนี้ก็จะเห็นได้ในงานประเภททิวทัศน์ เมือง และหุ่นนิ่ง

ลูเซียน ฟรอยด์
LUCIEN FREUD

ผู้ชายเปลือยกับหนู ค.ศ. 1977-1978
INTERIOR WITH PLANT, REFLECTION 1977-1978
สีน้ำมันบนผ้าใบ 77 x 78 ซม.

ผู้ชายเปลือยกับหนู ค.ศ. 1977-1978 เป็นจินตภาพของชายผู้หนึ่งบนโซฟา เขานอนจับจ้องเพดานด้วยสีหน้าปวดร้าว ในขณะที่มือของเขาจับหนูไว้ชิดโซฟา

ถึงแม้ว่าฟรอยด์จะแสดงให้เห็นถึงความอบอุ่นใกล้ชิดกันระหว่างสองสิ่ง แต่เขาก็ยังคงเผยให้เห็นความรู้สึกส่วนตัวของปัจเจกชนออกมา ดังนั้นในการรวมกันเราก็ยังถูกกระตุ้นมิให้ลืมส่วนที่แปลกแยกแตกต่างกันไปด้วย

แอนดรูว์ ไวเอธ (ANDREW WYETH เกิด ค.ศ. 1917)

สำหรับจิตรกรแนวรูปธรรม แอนดรูว์ ไวเอธ ที่ใช้ภาพคนและใบหน้าท่าทางของคนในสภาวะและสิ่งแวดล้อมต่างๆ เป็นสื่อในการแสดงออกทางจิตรกรรมนั้น แบบ(model)เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ไม่ว่าศิลปินจะวาดออกมาเหมือนหรือเป็นจริงยิ่งกว่าภาพถ่ายหรือเพียงแค่ใช้เส้นไม่กี่เส้นถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของผู้เป็นแบบและความรู้สึกภายในของเขาออกมาได้เป็นอย่างดีคือศิลปะจิตรกรผู้ยิ่งใหญ่ชาวฝรั่งเศสได้เคยกล่าวไว้ว่า แบบที่มีชีวิตร่างกายเปลือยเปล่าของสตรีให้ออกุติสิทธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างสูงต่อความรู้สึก แต่ในขณะที่เดียวกันก็ตั้งคำถามขึ้นมาว่าแบบนั้นจะต้องสร้างร่องรอยให้แก่คุณ
 ปลูกเร้าอารมณ์ซึ่งคุณแสวงหาในการแสดงออกให้เกิดขึ้นมา

แอนดรูว์ไวเอ็ธ **มือปloom** ค.ศ. 1985
 ANDREW WYETH **FIELD HAND** 1985
 สีนํ้าบนกระดาษ 55.3 x 100.7 ซม.

แอนดรูว์ ไวเอ็ธ ทำงานเหมือนนกวิ ภาพต่างๆในความทรงจำในอดีตไม่ว่าจะยาวนานเพียง
 ใด มักจะถูกบันทึกไว้และกลับมาเป็นแรงบันดาลใจให้กับเขาเสมอ แม้บ้างครั้งจะเป็นสิ่งเล็กๆ
 น้อยๆในวัยเยาว์ ยกตัวอย่างเช่น จิตรกรรมภาพแขนปloomวางอยู่บนท่อนไม้ใหญ่ มีใบหน้าของชาย
 นิโกรวัยกลางคนโผล่ขึ้นมาติดกับเนินสีเขียวสด ซึ่งวาดขึ้นในปีค.ศ. 1985 เป็นการวาดขึ้นจากความ
 รู้สึกสะอึกต่อภาพที่ได้เห็นในเบื้องหน้าอย่างทันทีทันใด เมื่อตอนวัยเยาว์ ไวเอ็ธจำภาพของชายนิ
 โกรฟิการ์ที่เขาพบเห็นบ่อยๆได้ติดตา และเมื่อมาเห็นคนที่มีอะไรบางอย่างคล้ายกัน ไวเอ็ธก็ไม่รีรอ
 ที่จะลงมือร่างภาพเอาไว้

แอนดรูว์ไวเอ็ธ **โลกของคริสติน่า** ค.ศ. 1948
 ANDREW WYETH **CHRISTINA' WORLD** 1948
 สีฝุ่นบนไม้ 32 1/4 x 47 3/4 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิตรกรรมที่สร้างชื่อเสียงให้กับไวเอ็ธในช่วงปีค.ศ. 1948-1979 ได้แก่ โลกของคริสติน่า (Christina's World) ซึ่งมีจำนวนมากกว่า 200 ภาพ ไวเอ็ธได้บันทึกภาพชีวิตของเพื่อนบ้านเขา พิจารณ์ไว้ด้วยความละเอียดอ่อนต่อชีวิตที่เกิดมาอาภัพและโดดเดี่ยวอ้างว้าง จิตรกรรมแต่ละชิ้นล้วน ถ่ายทอดอารมณ์ส่วนลึกของเธอออกมาได้อย่างยอดเยี่ยม

แอนดรูว์ ไวเอ็ธ สตรีเปลือย ค.ศ. 1977
ANDREW WYETH ON HER KNEES 1977
สีน้ำ DRY BRUSH 76 x 55 ซม.

ส่วนภาพชุด เฮลกา (Helga Tesstorf) เพื่อนบ้านสาวที่ไวเอ็ธเริ่มรู้จักเมื่อปีค.ศ. 1970 ก็ นับเป็นจิตรกรรมชุดที่กล่าวขวัญถึงจากนักวิจารณ์อย่างกว้างขวาง งานชุดนี้มีทั้งหมด 240 ชิ้น เป็นการวาดนางแบบคนเดียวอย่างต่อเนื่องถึง 15 ปี จนกล่าวได้ว่าเป็นจิตรกรรมที่สะท้อนชีวิตและ อารมณ์ความรู้สึกของบุคคลผู้หนึ่งออกมาอย่างชัดเจนลึกซึ้ง หากที่จะพบได้จากผลงานจิตรกรรม ของศิลปินคนอื่นๆ

ลักษณะเด่นที่นำพาชีวิตของ แอนดรูว์ ไวเอ็ธ โดดเด่นสู่ความเป็นศิลปินก็คือความเป็น อิศระชน บิดาซึ่งเป็นนักวาดภาพประกอบที่มีชื่อเสียงได้เล็งเห็นถึงธรรมชาติข้อนี้ของบุตรชาย การ เรียนในโรงเรียนของเขาจึงยุติลง โดยความเห็นชอบของผู้เป็นบิดาและกลายมาเป็นการฝึกฝนเรียนรู้ จากการทำงานในสตูดิโอแทน

สำหรับ แอนดรูว์ ไวเอ็ธ ห้วงกว้างแห่งความคิดมักจะเป็นสิ่งผูกอยู่กับกระบวนการสร้าง สรรค์ของเขา เป็นนักฝัน เขามักจะปลดปล่อยจินตนาการของเขาย้อนกลับไปสู่วันวาน และสงบนิ่ง อยู่ในหัวใจที่เต็มไปด้วยอิสระเสรี สิ่งนี้เป็นแรงผลักดันให้ไวเอ็ธสร้างสรรค์ผลงานออกมาอย่าง สมบูรณ์แบบเป็นเวลามากกว่าห้าทศวรรษ

แอนดรูว์ ไวเอ็ช เป็นศิลปินในแนวรูปธรรมอีกคนหนึ่งที่เขาเข้าใจชื่นชมและรู้สึกประทับใจที่ใช้ภาพคนและใบหน้าท่าทางของคนในสภาวะและสิ่งแวดล้อมต่างๆ เป็นสื่อในการแสดงออกทางจิตรกรรมนั้น สามารถถ่ายทอดความรู้สึกของผู้เป็นแบบและความรู้สึกภายในของเขาออกมาได้เป็นอย่างดี ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้ได้ส่งอิทธิพลเป็นข้อมูลในการพัฒนาแนวทางสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้า

ศิลปะรูปธรรม หรือศิลปะฟิกเกอร์เรตีฟ (Figurative Art)

ในเบื้องต้นศิลปะรูปธรรม หรือฟิกเกอร์เรตีฟ อาร์ต ตามความรู้สึกของคนทั่วไป ได้แก่ ศิลปะที่แสดงตัวตนออกมาอยู่ในขอบเขตของการรับรู้ ที่บอกได้ว่าเป็นสิ่งใดตามความเคยชินของผู้ชม ในปีค.ศ. 1912 ปีคัสโซ่ และ บรัคยังคงมองไปยังสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ แต่วิเคราะห์สิ่งที่ตาเห็นนั้นด้วยกระบวนการรับรู้ และเข้าใจธรรมชาติแบบใหม่ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้างสรรค์มากกว่าการลอกเลียนแบบธรรมชาติ ในจุดเด่นข้อนี้การคลี่คลายตัดทอนได้เข้ามามีบทบาทสำหรับการสร้างงานคิวบิสม์ และนับจากนั้นทั้งงานนามธรรมและรูปธรรมต่างก็ได้รับอิทธิพลในการมองและการตัดทอนรูปทรงคิวบิสม์ ไม่วันแม้กระทั่ง ลัทธิโฟโต้เรียลลิสม์ (Photo-Realism) สำหรับศิลปินที่เข้าถึงแก่นแท้ของการทำงานศิลปะ เรื่องของรูปธรรม นามธรรมล้วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง

จอร์เจีย โอคีฟ (GEORGIA O'KEEFFE) จิตรกรชาวอเมริกาได้กล่าวถึงจิตรกรรมแบบรูปธรรมว่า “มันเป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจที่มีคนจำนวนไม่น้อยที่แยกความเป็นรูปธรรมออกจกนามธรรม จิตรกรรมรูปธรรมจะเป็นจิตรกรรมที่ดีไม่ได้จนกว่ามันจะดีในความรู้สึกทางนามธรรมเสียก่อน” และในปัจจุบันนี้อาจจะต้องหมายรวมไปถึงงานศิลปะประเภทอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นประติมากรรมสื่อประสม หรือศิลปะการจัดวางด้วย

แนวความคิด

การทำหน้าที่พ่อแม่เป็นสิ่งที่ยากยิ่ง สิ่งที่พ่อแม่ทุกคนมีให้ลูกอย่างท่วมท้นตั้งแต่วินาทีแรกที่ลูกน้อยลืมตาดูโลกก็คือ ความรักอันปราศจากเงื่อนไข และเป้าหมายแห่งความสำเร็จของพ่อแม่คือการที่ลูกได้เติบโตขึ้นเป็นคนดีมีความสุขและความสำเร็จในชีวิต พ่อแม่ทำหน้าที่ด้วยการให้อาหารที่ลูกต้องการด้วยความเหนื่อยยากตลอดชีวิต จากการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างที่ดีของพ่อแม่ ก่อเกิดเป็นความประทับใจในคุณค่าของความดีงามและความเสียสละซึ่งเกิดเป็นความรัก ความผูกพันและมีผลทางด้านจิตใจในการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงต้องการที่จะนำมาถ่ายทอดลงในผลงานจิตรกรรม เพื่อบันทึกเรื่องราว เก็บไว้เป็นความทรงจำที่ดีตลอดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ในงานศิลปะของข้าพเจ้านี้ ได้เป็นไปและเปลี่ยนแปลงตามความรู้สึกของจิตใจข้าพเจ้า ผลงานเหล่านี้ได้สร้างขึ้นจากประสบการณ์ชีวิตของการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ รวมถึงปัจจัยที่สำคัญยิ่งอีกปัจจัยหนึ่งคือความรู้สึกคิดถึงบ้านจากการที่ต้องออกมาเพื่อศึกษาเล่าเรียนมาเป็นระยะเวลานานๆ ให้ข้าพเจ้าแสดงออกและแปลความรู้สึกภายในออกมาเป็นผลงานที่เป็นรูปทรงที่สัมผัสได้ชัดเจนในงานจิตรกรรม โดยข้าพเจ้าได้นำรูปทรงของพ่อและแม่มาเป็นแบบโครงสร้างหลักของภาพทั้งหมด ในอริยาบทต่างๆแบบปกติธรรมดา ให้ความรู้สึกทำทางอย่างเป็นธรรมชาติซึ่งในวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ในขั้นต้นนี้ ข้าพเจ้าได้เริ่มจากการสร้างภาพแบบร่างที่สอดคล้องกับความรู้สึกอันเป็นส่วนตัวของข้าพเจ้าดังนี้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 ประกอบด้วยภาพร่างจำนวน 3 ชิ้น เป็นภาพที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสในชีวิตความเป็นจริงโดยตรง มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตประจำวันของพ่อและแม่ในอริยาบทต่างๆกัน โดยใช้กรรมวิธีในการถ่ายภาพเข้ามาช่วยในการทำงานโดยตรง แสดงออกในลักษณะที่เรียบง่าย บริสุทธิ์

ในภาพร่างชิ้นที่ 1-2 เป็นภาพวิถีชีวิตในการทำงานของพ่อและแม่ในยามค่ำคืนโดยข้าพเจ้าต้องการที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรักที่เป็นการเสียสละ โครงสีของภาพโดยรวมเป็นน้ำหนักมืดด้วยสีน้ำตาลเทาครอบคลุมทั้งภาพ ให้ความเป็นเด่นของรูปทรงพ่อแม่ ด้วยน้ำหนักที่สดสว่าง

ในภาพร่างชิ้นที่ 3 เป็นภาพของพ่อและแม่แสดงออกมาในลักษณะทำนองด้านตรง เพื่อต้องการที่จะเก็บบันทึกภาพพ่อแม่ ของข้าพเจ้าเอาไว้ โดยให้ความรู้สึกตามลักษณะความเป็นจริง

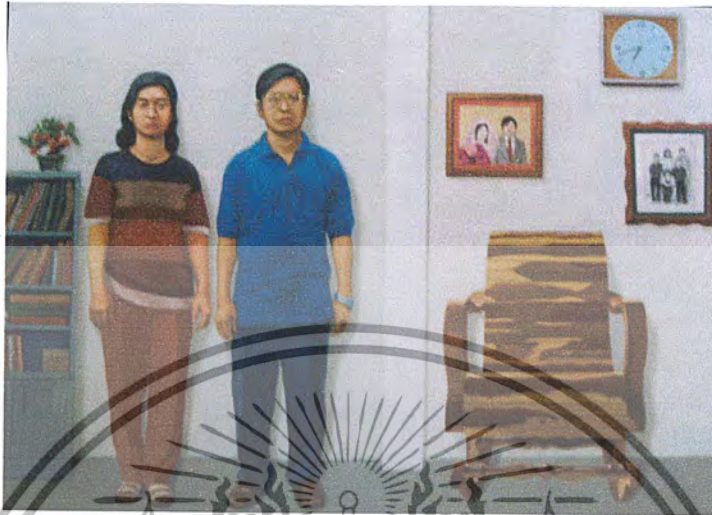
ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 ไปขยายในผลงานจริงเพราะภาพร่างชิ้นนี้ มีการจัดองค์ประกอบภาพที่เรียบง่าย บริสุทธิ์ ประกอบกับภาพร่างชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 2 แสดงออกแยกกันเฉพาะพ่อแม่ แต่ภาพร่างชิ้นที่ 3 แสดงออกมาในลักษณะอยู่รวมกันในภาพทั้งพ่อและแม่ ซึ่งสามารถที่จะสื่อออกมาได้ดีและชัดเจนกว่าทั้ง 2 ภาพแรก

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 ประกอบด้วยภาพร่างจำนวน 2 ชิ้น ได้เปลี่ยนแปลงพัฒนาจากภาพร่างชุดที่ 1 โดยได้มุ่งเน้นการจัดองค์ประกอบภาพที่เรียบง่าย บริสุทธิ์ ให้ความรู้สึกที่สงบนิ่ง ในภาพแสดงสัดส่วนของพ่อและแม่ในแบบเต็มตัวโดยมีเครื่องเรือน นาฬิกา เก้าอี้ไม้โยก รูปถ่ายเข้ามามีบทบาทในภาพร่างชั้นที่ 2 การจัดวางท่าทางของแบบจะเน้นความเป็นธรรมชาติ

ภาพร่างที่นำไปสร้างเป็นผลงานชั้นที่ 2 คือ ภาพร่างชั้นที่ 2 เพราะภาพร่างชิ้นนี้ มีการจัดวางองค์ประกอบของภาพได้น่าสนใจกว่าภาพร่างชั้นที่ 1 เนื่องจากพื้นหลังของภาพได้เข้ามามีบทบาทในงานโดยมีเครื่องเรือน ชั้นวาง นาฬิกา เก้าอี้ไม้โยก รูปถ่าย ซึ่งเป็นส่วนเพิ่มเนื้อหาเข้าในงานเป็นลักษณะของสัญลักษณ์ นาฬิกาเข้าพเข้าแทนถึงกาลเวลา เก้าอี้ไม้โยกแทนถึงการรอคอย รูปถ่ายในอดีตแสดงให้เห็นถึงความเป็นอดีตและปัจจุบัน ชั้นวางหนังสือแทนถึงข้าพเจ้าที่จากบ้านเพื่อมาศึกษาเล่าเรียน ต้นท้อหยกเป็นสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จสมหวัง

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

ในภาพร่างชุดที่ 3 ประกอบด้วยภาพร่างจำนวน 3 ชิ้น ได้สัดและตัดทอนในส่วนสิ่งของที่นำมาประกอบ โดยข้าพเจ้าได้ใช้พื้นที่ว่างสีขาวเข้ามาในภาพร่างชุดนี้ เพื่อแสดงถึงความรู้สึกในสิ่งที่หายไป เป็นภาพสะท้อนเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวของข้าพเจ้า

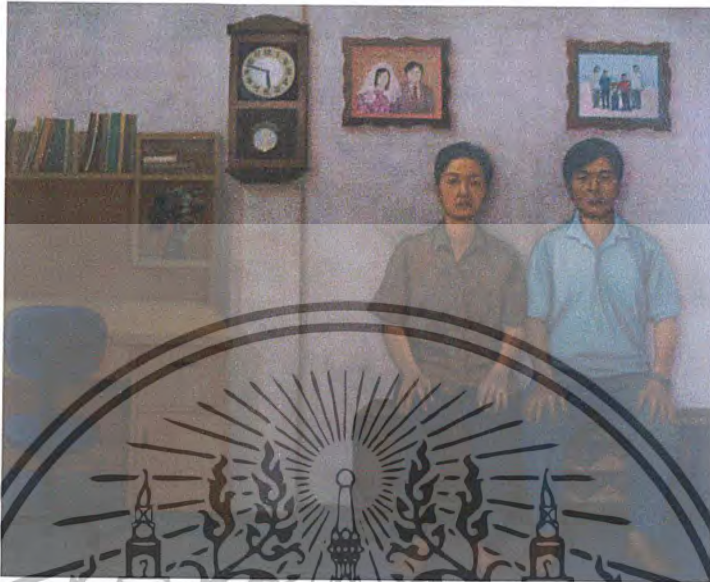
ภาพร่างชุดที่ 1 ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดออกมาในรูปทรงของพ่อในมุมมองด้านหลัง จัดวางไว้ทางซ้ายของภาพที่กำลังมองไปยังที่ว่างทางขวาของภาพ รูปทรงของพ่อได้ใช้สีขาว-ดำในช่วงบนไล่ลงมาเป็นสีแบบปกติในช่วงล่างแสดงถึงชีวิตความเป็นครอบครัวที่หายไป

ภาพร่างชุดที่ 2 เป็นภาพในลักษณะด้านข้างของพ่อและแม่ จัดวางไว้ทั้ง 2 ข้างของภาพ โดยในรูปทรงพ่อ แม่ ยังคงใช้สีขาว-ดำในช่วงบนไล่ลงมาเป็นสีแบบปกติในช่วงล่าง แสดงที่ว่างไว้ตรงกลางของภาพ ซึ่งยังคงมีแนวคิดเช่นเดียวกับภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 3 ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดออกมาในรูปทรงของพ่อและแม่ในมุมมองด้านหน้าจัดวางไว้ในลักษณะหันหน้าเข้าหากันให้สีตามความเป็นจริง โดยมีรูปทรงของข้าพเจ้าในมุมมองด้านตรงซึ่งให้สีในลักษณะพิเศษ ตามความรู้สึกภายใน

ภาพร่างที่ข้าพเจ้านำไปสร้างเป็นผลงานชุดที่ 3 คือ ภาพร่างชุดที่ 3 เพราะภาพร่างชุดนี้มี การสร้างเรื่องราวโดยใช้รูปทรงของข้าพเจ้าที่ให้สีตามความรู้สึกภายใน มาประกอบกับรูปทรงของ พ่อ แม่ ที่ให้สีตามความเป็นจริง

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างในชุดที่ 4 นี้เป็นภาพร่างชิ้นเดียวซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของสีที่มีลักษณะหม่นหมอง เป็นสีที่ได้ถูกลดความสดลงด้วยสีเทา เป็นสีที่สะท้อนถึงความรู้สึกภายในของข้าพเจ้านอกจากนี้ยังมีการพัฒนารูปแบบที่มาจากผลงานในชิ้นที่ 1 และ 2 เข้ามาด้วยกัน เป็นภาพร่างชิ้นนี้ โดยได้กำหนดให้รูปทรงของพ่อและแม่ อยู่ในลักษณะท่ามกลางที่มีลักษณะที่สอดคล้องกับสถานที่ภายในบ้านที่ข้าพเจ้ากำหนดขึ้น ประกอบกับสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้าน ได้ถูกนำมาจัดวางใหม่อย่างมีความหมาย ไม่ว่าจะเป็น โต๊ะเรียนของข้าพเจ้าที่อยู่ในสภาพเรียบร้อยไม่ได้ถูกใช้งานซึ่งหมายถึงข้าพเจ้าที่จากบ้านมาเพื่อศึกษาเล่าเรียนจึงไม่ได้อยู่ด้วย นาฬิกาซึ่งแทนถึงกาลเวลา รูปถ่ายครอบครัวในอดีตสื่อให้เห็นถึงความเป็นอดีตและความเป็นปัจจุบันภายในภาพ เนื้อหาโดยรวมในภาพร่างชิ้นนี้ จึงแทนความรู้สึกถึงการรอคอยความสำเร็จและกลับมาเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์อีกครั้ง

กระบวนการสร้างงาน

ในกระบวนการสร้างงานศิลปะนี้ ข้าพเจ้าได้สร้างภาพร่างทั้งหมดจำนวน 9 ชิ้น และเลือกนำมาสร้างเป็นผลงานศิลปะจำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้นงาน โดยในขั้นตอนการดำเนินงาน ข้าพเจ้าเริ่มจากขั้นตอนการสร้างแบบร่าง ข้าพเจ้าจะใช้กรรมวิธีในการถ่ายภาพ โดยข้าพเจ้าได้ถ่ายภาพของพ่อ แม่

ในมุมมองต่างๆ และสถานที่ภายในบ้าน สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ เพื่อมาเป็นข้อมูลในการทำงานเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานให้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น มิใช่ข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันดับแรก เมื่อได้แบบร่างที่ต้องการแล้ว มาสู่ในขั้นตอนขยายชิ้นงานลงสู่ผลงานจริง โดยนำแบบร่างไปถ่ายเอกสารลงบนแผ่นใสเพื่อใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ(OVERHEAD) ในการทำขยายภาพ โดยใช้เพียงเส้น โครงสร้างของรูปทรงภายในภาพลงบนชิ้นงานที่ได้เตรียมไว้ จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนการลงสีตามที่กำหนดไว้ในภาพร่าง ซึ่งในผลงานจริงข้าพเจ้าได้รองสีพื้นบางๆด้วยสีน้ำตาล(RAW UMBER) ให้นำหนักสีกลาง จากนั้นข้าพเจ้าจะลงสีโดยรวมทั้งภาพ ในวิธีการลงสีของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าจะลงสีในน้ำหนักสีที่เข้มก่อนเสมอ และค่อยๆไล่สีมายังสีที่มีน้ำหนักสว่าง ซึ่งสามารถที่จะกำหนดควบคุมน้ำหนักสีโดยรวมได้ง่าย (ในการใช้สีของผลงานในชั้นที่ 3 ในส่วนรูปทรงข้าพเจ้า และชั้นที่ 4 นี้ ข้าพเจ้าได้ใช้สีเทาเข้ามาผสมในงานเพื่อลดความสดของสีลง ซึ่งให้ความรู้สึพิเศษบางอย่างได้ในงาน) จากนั้นจึงเข้าสู่ขั้นตอนการลงสีในส่วนของการรายละเอียดต่างๆ ของภาพอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเน้นให้ภาพเกิดความสมบูรณ์ เป็นการเสร็จสิ้นกระบวนการสร้างงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างงานศิลปะ โดยเริ่มจากแรงบันดาลใจหรือความคิดคำนึง ที่เป็นแหล่งที่มาและเรื่องราวจากประสบการณ์ชีวิตส่วนตัวที่เกิดขึ้น รู้สึกและสัมผัสได้กับข้าพเจ้าโดยตรง และดำเนินการสร้างสรรค์โดยให้ความสำคัญกับคุณค่าทางจิตใจเป็นตัวนำในการแสดงออกทางศิลปะ ซึ่งจากนี้ไปจะกล่าวถึงการวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆในงานทั้ง 4 ชิ้นของข้าพเจ้า เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนในงานดังนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุที่สำคัญในงานของข้าพเจ้าที่จะนำมาวิเคราะห์ได้แก่ รูปทรง (Form) ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) ความเป็นเด่น (Dominance) การเคลื่อนไหว (Movement) การจำกัด (Economy)

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรง (Form)

ก. เป็นรูปทรงคน (พ่อ) แสดงออกับปฏิกิริยาท่าทางที่นิ่งสงบในท่ามกลางด้านตรงในลักษณะปกติ

ข. เป็นรูปทรงคน (แม่) แสดงออกับปฏิกิริยาท่าทางที่นิ่งสงบในลักษณะท่ามกลางด้านตรงเช่นกัน

ผลงานชิ้นที่ 2

รูปทรง (Form)

ก. เป็นรูปทรงคน(พ่อ)แสดงอาถัปกรณ์าทำทาง
ที่นึ่ง สงบในทำยีนด้านตรงในลักษณะปกติ

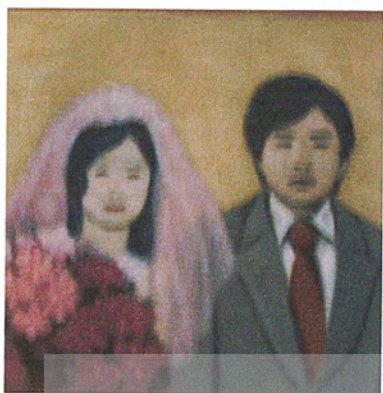

ข. เป็นรูปทรงคน(แม่)แสดงอาถัปกรณ์าทำทาง
ที่นึ่ง สงบในทำยีนด้านตรงในลักษณะปกติ

ค. เป็นรูปทรงของนาฬิกา แทนค่าความหมาย
ถึง กาลเวลาที่ผ่านล่วงเลยไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ง. เป็นรูปถ่ายพ่อและแม่เมื่อวันแต่งงาน นำมาเปรียบเทียบกับพ่อและแม่ในปัจจุบัน แทนค่าความหมายถึง ความรักที่มีความมั่นคง

- จ. เป็นภาพถ่ายครอบครัวในอดีต ซึ่งแทนค่าความหมายถึง ความทรงจำของครอบครัวที่อบอุ่น เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์

- ฉ. เป็นรูปทรงของเก้าอี้ไม้โยก ที่แทนค่าความหมายถึง การรอคอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ช. เป็นรูปทรงของประติมากรรมต้นท้อ ซึ่งในความเชื่อของคนจีนมีความหมายถึง ความสำเร็จสมหวัง

ผลงานชิ้นที่ 3

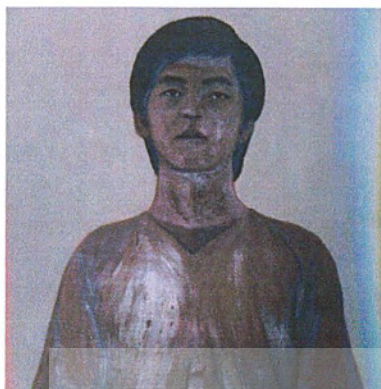
รูปทรง (Form)

- ก. เป็นรูปทรงคน (พ่อ) ที่แสดงอากัปกิริยาทำทางที่นิ่งสงบ เป็นภาพในทำขึ้นมองไปข้างหน้า แทนค่าความหมายถึง การรอคอยดูความสำเร็จในชีวิตของลูกๆ

- ข. เป็นรูปทรงคน(แม่)แสดงอากัปกิริยาทำทางที่นิ่งสงบ เป็นภาพในทำขึ้นมองไปข้างหน้า แทนค่าความหมายถึง การรอคอยดูความสำเร็จในชีวิตของลูกๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. เป็นรูปทรงคน (ข้าพเจ้า) แสดงอาการปฏิกิริยา
ทำทางนึ่งสงบในทำนองด้านตรงในลักษณะ
ปกติ ใช้สีโดยรวมเป็นสีน้ำตาลเทาแสดง
ความรู้สึกภายใน

ผลงานชิ้นที่ 4

รูปทรง (Form)

ค. เป็นรูปทรงคน (พ่อ) แสดงอาการปฏิกิริยาทำทาง
ที่นึ่งสงบในทำนองด้านตรงแบบปกติ

ข. เป็นรูปทรงคน (แม่) แสดงอาการปฏิกิริยาทำทาง
ที่นึ่งสงบในทำนองด้านตรงแบบปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. เป็นรูปทรงโต๊ะเรียนที่แทนค่าความหมายถึง
ข้าพเจ้าที่ต้องจากบ้านมาเพื่อศึกษาเล่าเรียน

ง. เป็นรูปทรงของนาฬิกา แทนค่าความหมาย
ถึง กาลเวลา

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานของข้าพเจ้ามีความกลมกลืนกันด้วยสีน้ำตาลเทาที่ให้อย่างครอบคลุมทั้งภาพ จะเห็นได้ชัดในงานชิ้นที่ 2 และชิ้นที่ 4 ความกลมกลืนของรูปทรงและทิศทางการจัดวางของรูปทรงที่มีทิศทางเดียวกัน ทั้งหมดจึงส่งผลทำให้เกิดความกลมกลืนภายในภาพ ให้ความรู้สึกที่สงบนิ่ง

2. ความหลากหลาย (Uarlety)

ในงานได้มีความหลากหลายทางรูปทรงของสิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้าน เช่น โต๊ะทำงาน , นาฬิกา , รูปภาพในอดีต , เก้าอี้โยก , ชั้นวางหนังสือ ซึ่งเป็นรูปทรงเลขาคณิตที่มีความขัดแย้งกับรูปทรงของคนที่เป็นรูปทรงธรรมชาติ

3. ความสมดุล (Balance)

ผลงานทั้ง 4 ชิ้นงาน เป็นเอกภาพของการจัดวางองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความสมดุลกันในภาพ โดยรูปทรงของคนและรูปทรงสิ่งของ (ในผลงานชิ้นที่ 2 และชิ้นที่ 4) ที่นำมาประกอบกันนี้ เป็นตัวเชื่อมประสานรูปทรงทั้งหลายให้อยู่รวมตัวกันเป็นเอกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สัดส่วน (Proportion)

รูปทรงต่างๆภายในภาพ อันได้แก่ รูปทรงคนและรูปทรงสิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้านได้ใช้ สัดส่วนให้มีขนาดที่ใกล้เคียงความจริง ซึ่งในแต่ละรูปทรงจะมีขนาดที่แตกต่างกันไป เพื่อให้เกิด ความสมดุลขึ้นในภาพ (ในผลงานชิ้นที่ 2 และชิ้นที่ 4)

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

จากแนวคิดดังกล่าว ข้าพเจ้าได้จัดวางความเป็นเด่นไว้ที่รูปทรงของพ่อและแม่ ให้มีความ เด่นชัด สีที่สว่าง แสดงให้เห็นความสำคัญของชีวิต นอกจากนี้ ได้ประกอบด้วยรูปทรงอื่นๆที่เป็น กลุ่มรูปทรงรอง เช่น โต๊ะทำงาน , นาฬิกา , รูปภาพในอดีต , เก้าอี้โยก , ชั้นวางหนังสือ ด้วยน้ำหนัก กลาง แสดงความเป็นรองและช่วยเสริมความเป็นเด่นของรูปทรงประธาน

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ภายในภาพผลงานทั้ง 4 ชิ้น มีความเคลื่อนไหวจากทิศทางของรูปทรงต่างๆอย่างซ้ำๆภายใน ภาพ เป็นพลังความเคลื่อนไหวที่ประสานสัมพันธ์กันของรูปทรงทั้งหมด และทั้งหมดแสดงพลัง ความเคลื่อนไหวไปมาอย่างกลมกลืน

7. การจำกัด (Economy)

ในงานข้าพเจ้าได้สร้างงานให้เหลือน้อยที่สุด จนเป็นเอกภาพ (Unity) เดียว โดยได้ตัดสิ่งที รกรุงรังไม่จำเป็นออกจากร่างตั้งแต่ผลงานชิ้นที่ 1 ถึงชิ้นที่ 4 ในงานของข้าพเจ้าจึงมีลักษณะที่ดู เรียบง่าย กลมกลืน ให้ความรู้สึกที่สงบ สบาย

บทที่ 5

บทสรุป

โครงการศิลปนิพนธ์ “พ่อและแม่” มีเนื้อหาเรื่องราวของชีวิตความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของพ่อและแม่ ซึ่งก่อเกิดเป็นความประทับใจในคุณค่าของความดีงามและความเสียสละ มีแนวทางสร้างสรรค์ในแบบศิลปะรูปธรรมหรือศิลปะฟิกเกอร์เรทีฟ (Figurative Art) โดยได้ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์แรกเริ่มจากภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง นำมาคัดเลือกสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมด้วยกรรมวิธีเทคนิคสีอะคริลิกและสีน้ำมันบนผ้าใบเป็นจำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้นงาน

ผลงานชิ้นที่ 1 เป็นภาพของพ่อและแม่แสดงออกมาในลักษณะทำนองด้าน โดยให้ความรู้สึกตามลักษณะความเป็นจริง มีการจัดองค์ประกอบภาพที่เรียบง่าย บริสุทธิ์ ซึ่งสามารถที่จะสื่อออกมาได้ชัดเจน

ผลงานชิ้นที่ 2 ได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงจากผลงานชิ้นแรก โดยมีเครื่องเรือนสิ่งของภายในบ้านเข้ามามีบทบาทซึ่งเป็นส่วนเพิ่มเนื้อหาเข้าในงานเป็นลักษณะของสัญลักษณ์ การจัดวางท่าทางของแบบจะเน้นความเป็นธรรมชาติ

ผลงานชิ้นที่ 3 ได้ใช้รูปทรงของข้าพเจ้าทำให้สื่อตามความรู้สึกภายใน มาประกอบกับรูปทรงของพ่อ แม่ ที่ให้สื่อตามความเป็นจริง ซึ่งได้เกิดรูปแบบที่แตกต่างไปจากผลงานชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 4 ได้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของสีที่มีลักษณะหม่นหมอง เป็นสีที่ได้ถูกลดความสดลงด้วยดีเทา สะท้อนถึงความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า นอกจากนี้ยังมีการพัฒนารูปแบบที่มาจากผลงานในชิ้นที่ 1 และ 2 เข้ามาาร่วมกัน ซึ่งเป็นผลงานที่ได้พัฒนาให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

จากการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ได้สร้างความสุขและคลายความคิดถึงบ้านให้กับข้าพเจ้าเหมือนได้กลับไปอยู่ใกล้พ่อและแม่ทุกครั้ง ในขณะที่ข้าพเจ้าทำงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ อีกทั้งทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงวิธีการดำเนินงานอย่างมีลำดับขั้นตอน รวมไปถึงการเลือกใช้ในทัศนธาตุต่างๆที่มีการสื่อความหมายให้ตรงตามแนวคิด จุดมุ่งหมาย และได้พัฒนาวิธีการเขียนรูป การเลือกใช้สี แสดงความรู้สึกในภาพ นอกจากนี้ ข้าพเจ้าได้รู้ถึงปัญหาและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละชิ้นงาน อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาผลงานศิลปะในครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

กัจจกร สุณพงษ์ศรี. ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช (พิมพ์ครั้งที่ 2), 2528

จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2545

ดร. ชนิศา อรรถจินดา. พ่อแม่ไม่ได้ยู่ค่าฟ้า. กรุงเทพฯ : มอร์นิ่ง บู้ค, 2543

Lucie-Smith, Edward. **Visual Arts in the Twentieth Century**. An imprint of Calmann and King Ltd. London. 1996.

_____. **The 20th-Century Art Book**. Phaidon Press Limited London. 1996.

Archer, Michael. **Art Since 1960**. Thames and Hudson London. 1997.

Arthur, John. **Realists At Work**. Watson-Guption Publication New York. 1983.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

พ่อและแม่ 1 , 2546

สีอะคริลิกบนผ้าใบ

150 x 170 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

พ่อและแม่ 2 , 2547

สีน้ำมันบนผ้าใบ

230 x 320 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

พ่อและแม่ 3 , 2547

สีน้ำมันบนผ้าใบ

200 x 270 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

พ่อและแม่ 4 , 2547

สีน้ำมันบนผ้าใบ

200 x 250 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย พรเทพ ตรีปัญญาศิลป์

เกิด 16 เมษายน พ.ศ.2522

ที่อยู่ 56/20 ต.ประชาริพย์ อ.ชัยบุรี จ.ปทุมธานี 12130 โทร.02-531-3455 , 06-796-1047

การศึกษา

- โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง
- วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2543 -การแสดงผลงาน “Mini Art” สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2544 -การแสดงผลงานจิตรกรรมของนักศึกษาภาควิชาวิจิตรศิลป์ ณ ศูนย์การค้าซีคอนสแควร์
- 2545 -การแสดงผลงานประติมากรรมร่วมสมัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2546 -การแสดงผลงาน 10 ปีวิจิตรศิลป์ : ศิลปะเคียงคู่เทคโนโลยี ณ อาคารเดอะสตีลแกลเลอรี

เกียรติประวัติ

- 2543 -เกียรติบัตรนักศึกษาดีเด่น สาขาวิชาการ-ผลการเรียนดีเด่น
- 2544 -เกียรติบัตรนักศึกษาดีเด่น สาขาวิชาการ-ผลการเรียนดีเด่น
- 2545 -เกียรติบัตรนักศึกษาดีเด่น สาขาวิชาการ-ผลการเรียนดีเด่น
- 2546 -ได้รับทุนการศึกษาสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษพลเอกเปรมติณสูลานนท์”